

భారతనాధన

[బ్రాహ్మసాధనాశ్రమ పక్షమున ప్రతినివారము ప్రకటింపబడును.]

ధర్మంచన । ధర్మాత్ పరం నాస్తి । ధర్మః సర్వేషాం ధూతానాం మఘః.

సంపుటము ౮. కాకినాడ:—శనివారము, 22, జనవరి, ౧౯౨౧. చందా సం॥ రు ౩.
 సంచిక ౪. విడిసంచిక అ ౧.

ఓమ్.

ఉత్సవ ద్వారము.

పరమేశ్వరా! మేము కకలులమొచ్చి ఉత్సవ ద్వారముకు వచ్చి నిలిచినారము. ఈమహోత్సవమునకు నీవే ఆధిపత్యవేషమును నీవు ఒక్కడవే మాకు పూజనీయుడవు. భజనీయుడవు. నీవే మాయొల్లరి హృదయముల నీవైపునకు ఆకర్షించుచున్నావు. నీవే మా మానసముల కలంచినవైచుచున్నావు. చేసిన పాపములకై పశ్చాత్తాపతత్వముల జేయుచున్నావు. పుణ్యచింతల మా హృదయములలో తలయెత్త చేయుచున్నావు. నీనామ సంకీర్తనమునకు మనసు కట్టించుచున్నావు. నీ ఆ పాసనయందు మాధుర్యమును కలిగించుచున్నావు. నీ ఆ జ్వలపట్ల శ్రద్ధాభక్తుల గావించుచున్నావు. సకల సంబంధములలో జాగ్రత్తతో మెలంకునట్లు చేయుచున్నావు. మనస్సును బహుమానముల ప్రబోధించుచున్నావు. ఉత్సవమున ప్రవేశింప మమ్ము ఆయత్నము చేయుచున్నావు. నీ పాపములను వివలయమున మనస్సు త్పరిపడుచున్నది. నీ దర్శనమును పొందవలయునని అభిలాష అధిక మగుచున్నది. కాలము వృథాగా పోయెగదా యని చింత మిక్కుటమగుచున్నది. జీవితమును ధర్మము చేసికొనవలయునను ఆశురత మెండగుచున్నది. నీ సాక్షాత్కారమునకై యెదురు చూచుచున్నాము. దయానిధి. రమ్మ నీ పాదసంస్పర్శచే మా డెండముల పరిశుద్ధము చేయుము. నీకటాక్షవీక్షణముల మాపయి ప్రసరింపజేయుము. "ఉత్సవము, ఉత్సవ" మని ఉఱ్ఱటారుచున్న మాకు ఆశాభంగము కలుగనీయకుము. మా మానసములలో కలుగుచున్న ఆకాంక్షలను ఫలంపజేయుము. మా జీవితమును ఉన్నతముజేయుము. మమ్ము ఆశీర్వదింపుము. బ్రాహ్మసమాజమును ఆశీర్వదింపుము. నీనామము దిగి గణముల ప్రతిధ్వనించునట్లు చేయుము. సర్వజనులును నిన్ను ఒక్కనివే ఆరాధనచేసి ధన్యాత్ములగునట్లు కరుణింపుము.

..తే. భక్త జన సంతతానంద భద్రాకరము
 భూమిసంసార సాగరోత్తారణంబు
 "వ్యయానంద మోక్ష దాయకమునైన
 నీపదధ్యాన మాత్మలలో నిలువ నీవే!"

ఆత్మ పరిశోధనము.

ప్రాణేశ్వరుడు హృదయనుందిరమున ప్రవేశింపవచ్చుచున్నాడు. పయిపయిసింగారములతో కాలమును వృథాచేయుకొలులేదు. అంతశ్శుచిపై మనదృషిని నిలుపవలయును. ఆత్మ పరిశోధనను గడగవలయును. సర్వసాక్షియగు ఈశ్వరుని సన్నిధానమున హృదయపరీక్షను పూనుకొనవలయును. ముఖ్యముగా మూడుమార్గముల మన ఆత్మలను పరిశోధింపవచ్చును.

౧. భగవద్విషయమున ౨. స్వవిషయమున ౩. అన్యుల విషయమున. ముమ్మందుగా దైవవిషయమున మన మనస్సు ఎట్లున్నదో పరీక్షింపవలెను. ఈశ్వరునియందు విశ్వాసము మనకు నానాట గాఢమగుచున్నదా? లేక సన్నగిల్లుచున్నదా? లేక అటుగాక యిటుగాక యుయ్యలలూగినట్లు విశ్వాస ఆవిశ్వాసములమధ్య నూగులాడుచున్నదా? గాఢమగుచున్న, సంతోషమే. సన్నగిల్లుచున్నచో, కాలవిలంబనముచేయి వలనుపడదు. ఊగులాడుచున్నచో, నిలువబడును పాయమును అన్వేషింపవలయును. ఇక ఈశ్వరాజ్ఞలపట్ల మనచిత్తము ఎట్లు కర్షించుచున్నది? ఈశ్వరాజ్ఞను శిరసావహించుటకు మనసు సిద్ధముగా నున్నదా? అతనివేరెత్తగనే పిడుగుపాటునవలె గుండెలు ఝల్లుమనుచున్నదా? ఈశ్వరోపాసనయందు మనస్సు సంతోషించుచున్నదా? సకలసాదనలపట్లను నిష్ఠయున్నదా? భగవన్నామస్మరణయన్నచోను ఉఱ్ఱటారుచున్నదా? ఇవిధమున ప్రతివిషయమునుగూర్చి చింతించి మనస్సును చక్కపఱచుకొనవలయును.

ఇక స్వవిషయమున ప్రాపంచిక సుఖములపట్టున మన డెండ మెట్లున్నదో చూడవలయును. అనుచితమైన సుఖాభిలాషచే ఆత్మకృశించి పోవుచున్నదేమో గమనింపవలయును. భోగలాలసత్వమునకన్న మిన్నవైన విరోధి అత్మాభివృద్ధికి మఱియొకటిలేదు. ఒకవైపున అతీసుఖాభిలాష యెట్లు మాష్యమో అట్లే అలోగ్యనియ

నుముల సతిక్రమించి శరీరమును క్రొంగ చేయుటయు నింద్యమే. దేహము భగవంతుని ఆలయము. శరీర సంరక్షణయు మన విధాయక కృత్యము. అన్నిటిని మించి అహంభావము లోన బలిసిపోయిన దేహో చూచుకొనవలయును. అహంకార పూరితులకు ఈశ్వర దర్శనము లభ్యముకాబాలదు. అహముతో నిండియున్న లోన ఈశ్వరుడు కాలు పెట్టుటకు చోటుండదు. బహువిధములైన గర్వములు మనల పట్టి పీడించుచుండును. మన పాండిత్యమును పలుకుబడిని చూచుకొని, మన అధికారమును అందమును చూచుకొని మన మెంతయో గర్వితులమగు చుండుము. ఈ గర్వాంధకారము పటాపంచలయిన గాని ఈశ్వరజ్యోతి ప్రవేశింపజాలదు. చక్కగా ఆ లోచించితిమేని ఇట్టి అహంభావమునకు నినుమంతయిన హేతువు కనుపింపదు.

అన్యుల విషయమున గూడ మన మెట్లు ప్రవర్తించుచున్నామో పరీక్షింపవలయును. సమీపస్థులగు భార్యాపుత్రాది బంధువులు గలరు. స్నేహితులు గలరు. స్వదేశీయులు గలరు. పరదేశీయులు గలరు. విరోధులు గలరు. వీరిలో నెవ్వరెవ్వరి పట్టున ఏయే విధముల ప్రవర్తించుచున్నామో ఒక్కసారి చూచుకొనవలయును. ఎవ్వరెవ్వరిని ఏయే చందమున చూడవలెనో ఆ చందమున చూచుచున్నామో లేదో విడివిడిగా శోధింపవలయును. భార్యాపుత్రాది బంధువర్గము మీది మోహముచే తదితరుల యెడల కనబలుపవలసిన ప్రేమాతిశయమును కనబఱచుట లేదేమో యుఖ్యముగా గమనింపవలయును. బంధువులకంటె స్నేహితులకంటె దేశము మన భక్తి శ్రద్ధలకు ఆధికముగా తగియున్న సంగతిని మనము వఱవగూడదు. ఎవ్వరిమీది ప్రీతి యైనను ఈశ్వర ప్రేరితమని మనము గ్రహించవలయును. తుదకు మనకు అపకారము చేసినవారు సయితము మన ప్రేమకు పాత్రులన్న సంగతిని మనము విస్మరించగూడదు.

ఈపరిశోధన యొక్క యుద్దేశమేమి? హృదయ సదనమును శుభ్రీకరచుటయే. ఈశ్వరుడు తన పవిత్ర సింహాసనమును ఆండు ప్రతిష్ఠించుటకు అవకాశమును కల్పించుటయే.

వా. న.

ప్రార్థన గీతము.

—:(\$):—
పల్లవి.

దేవ బోధివరా, నీ దాసులముర, నీవె గాక
వే రెవ్వరు దిక్కు మాకుర॥ దేవ॥
చరణం.

సృష్టికారణ, సుహృదయవాహన,
సుందరాంగ మమ్ము బోధివు సుజనపాలన॥ దేవ॥

మంచి నడతలు మా కిచ్చి బోధివర,
మంగళాంగ నీదునుహియ పొగడ వశముర॥ దేవ॥

నీకె మృక్కెనం, ఓ నిర్గుణావన,
నీవె జగము, నీరరాసి నీవె యుతము॥ దేవ॥

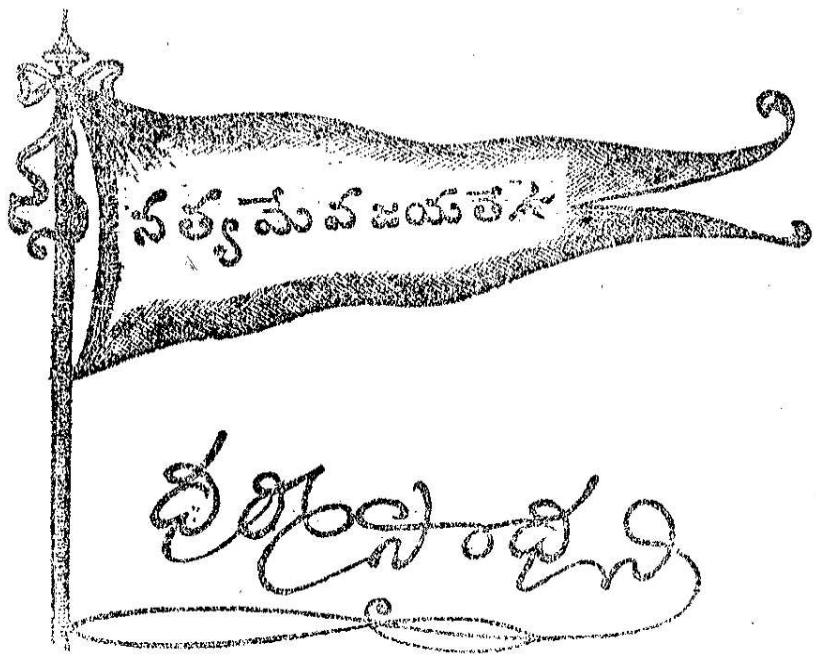
య స.

బ్రాహ్మోత్సవము.

—:0:—

బ్రాహ్మోత్సవము వచ్చినది. బ్రాహ్మమందిరము స్థాపింపబడినదినము వచ్చినది. ఆ దినము మహా పవిత్రమయినది; హిందూ దేశపు మత చరిత్రయందు నూతనశక ప్రారంభము ఆ దినము దర్శించియున్నది. దేశ మప్పుడు ఆధ్యాత్మిక అంధకారమున మునిగియున్నదని చెప్పిన అతిశయోక్తి కాదు. ఋషిశ్వరుల జన్మ భూమియగు భారతమున పందొమ్మిదవ శతాబ్ద ప్రారంభమున ముప్పదికోట్ల దేవతలు హిందువుల భక్తి శ్రద్ధలు పొందుటకు ఒకరితో నొకరు తగవులాడుచు వారి పోట్లాటలతో మతవాతావరణము నింపివేయుచుండిరి. వారి అనుచరులగు జనులు తమ దేవతల ననుకరించి భిన్నజాతులుగ నేర్పడి ప్రాముఖ్యము కొరకు నిరంతరము పోట్లాడుచు తమ కులకక్షల మూలమున దేశమునుండి శాంతి, లక్ష్మి, స్వాతంత్ర్యములను పారదోలిరి. జనులు శిలాహృదయులై శిలల పూజించుచు ఆధ్యాత్మిక జడత్వమును పొందిరి. అట్టి అంధకారసమయమున రాజర్షి రామమోహనుడు బ్రాహ్మధర్మమును బోధించి బ్రాహ్మమందిరమును నిర్మించి నవయుగ ధర్మమును నవయుగ దేవాలయమును స్థాపించెను. ఆ దినముయొక్క పవిత్రత, ఆ దినముయొక్క గోప్యార్థము, ఆ దినమునందు దాగియున్న విశేషఫలము రాబోవు దినములందు, వత్సరములందు, శతాబ్దములందు క్రమక్రమముగా బహిర్గతమగును. రాబోవు వత్సరములందు ఆ దినమును పర్వదినముగ భావించి సమస్త హిందువులును ఆ పుణ్యదినమున ఉత్సవమును జరపి ఆనందమును పొందుదురనుటకు సందియములేదు. కాని, బ్రాహ్మలారా, మనకు మాత్రము ఈశ్వరుని అపారమగు నిర్వాణముగ కరుణచే అట్టి ఆనందము ఇప్పుడే లభించుచున్నది. ఆ పవిత్రదినమున అమిత ఉత్సాహముతో ఉత్సవమును జరపి ఆనందమును పొందుటకు ప్రయత్నింతురు గాక!

ఉత్సవమునందు మనము పొందవలసిన విషయములు రెండుకలవు-మనుష్యుని యెడ ప్రేమ, ఈశ్వరునియెడల భక్తి. బ్రాహ్మమందిరము రెండు స్తంభములమీద నిర్మింపబడినది-మానవ సాభాత్మత్వము, ఈశ్వరప్రీత్యత్వము. నవయుగధర్మము ఈ రెండు సూత్రములలో నిమిడియున్నది. ఒక్కధర్మముచే బాలింపబడి, ఒక్క విశ్వముగ బంధింపబడి, ఒక్క అమోఘమగు బుద్ధిచాతుర్యమును వెలిబుచ్చు ఈ అనంతగోళములు ఒక్క పరమేశ్వరునిచే సృజింపబడి పాలింపబడుచున్నవి.

శనివారము, ౧౯౩౩, జనవరి, ౧౯౩౩.

౧౫౩౦ సం॥ జనవరి ౨౩.

ఈదినము మహానుదినము, మహాపుణ్యదినము. ప్రాణాధారుడు, జీవనవల్లభుడు అగు పరమేశ్వరునికి అభిముఖులు కంఠం, శుష్కించిన జీవనములు శక్తి సంలములు చేసికొనుడు, పాపకళంకితములయిన వర్తనములు పరిశుద్ధముచేసికొనుడు, అధోగతి జెందియున్న మీ సంఘమును దేశమును సముద్ధరించుకొనుడు ' అని శ్రీ రామమోహనుడు తోడి దేశీయులను నాడు ప్రోహాధించెను. 'సాంఘిక రాజకీయ హైన్యమంతయు ఈశ్వరోపాసన మూలమున తొలగగలదు; జాతిమత భేదములన్నియు మరచి జగదేకపితయొక్క సన్నిధానమున జేరి పౌనర్యపూర్వకముగ ఆరాధింపుడు, ధ్యానింపుడు, ప్రార్థింపుడు ; మీ సకల సంతాపములు తొలగి ఐహికాముష్మిక సుఖములు రెండును చేకూరును' అని ఆతడు ఆరోజున భారతీయులను హెచ్చరించెను మహాయోధునివలె సంఘ దురాచారముల నున్మూలించుటకు, రాజకీయ అక్రమములను అణచుటకు పోరాడిన ఆమహానీయుడు ఈశ్వరోపాసనా మహాత్మ్యమును ఆతీకున వెల్లడించెను. ఆతని యువదేశము స్వామభవము నుండి వెలువడినది. విషయలోలురై దురాచార గ్రస్తులై నిజస్వభావము మరచిన తోడి దేశీయులు ఆ సందేశ విశేషత్వమును వెంటనే గుర్తింపజాలక పోవుటలో ఆశ్చర్యము లేదు. కాని ఆమహాపురుషుడు భారతవర్షము యొక్క భావి అభ్యున్నతి యంతయు బ్రహ్మాపాసన మీదనే ఆధారపడియున్నదని దృఢముగ విశ్వసించి సకలకులముల వారు, మతములవారు కలసి యేకేశ్వరుని ఉపాసించుటకై బ్రహ్మామందిరమును ఆ పుణ్య దినమున స్థాపించెను. ఆప్రతిష్ఠ నెలకొల్పబడినది. మొదలు

హిందూదేశమున నవజీవనము ప్రారంభించి వెంపొందుచున్నది. మన ఆత్మలు ఈశ్వరుని వైపునకు త్రిష్టబడిన ఆపుణ్య దినము యొక్క యుత్కృష్టత సంవత్సరములు గడచిన తరువాత ఇప్పటికిని గుర్తింపజాలకున్నామా? లేదు. ఉపాసనామహిమను తమ తమ జీవనములలోనే గ్రహించినవారు నలుపు రిప్పుడు మన దేశములో గలరు. వారి జీవనముల ద్వారమున ఉపాసనా ఫలములుగా నానా సత్కార్యములు ప్రభవించినవి. అవి కన్నులారగాంచుచు ఆమహాదినమును మన మెటుల చులకనచేయ గలము?

అది మహాత్మ్యదినము. మన జాతీయ జీవనమున మహాసంక్రాంతి పర్వము. ప్రక్కకు ఒరగుచు సూర్యమండలమునకు దూరమయి శీతలముచే పీడింపబడి తిరిగి తాను సూర్యుని కభిముఖముగ మరల్పబడి యుష్ణమును బడయుచు నవజీవనమును ఆనందముతో అనుభవించుటకు ఆరంభమయిన సంక్రాంతి దినము భూగోళమునకు సంకోషదినము గదా? అటులనే ఈ శ్వరునుండి తొలగి పాపమునందు మునింగి కృశించి తిరిగి తాము సర్వశుభప్రదుడగు ఆతని వైపునకు త్రిష్టబడి దర్శిత్యాహము బడసి సూతన జీవనమును పొందుటకు మొదలిడిన మహారత్నము భారతీయులకు ఉత్పన్న సమయము గాకుండునా? సంక్రాంతి తరువాత ఈ మహాత్మ్యము వచ్చుట యెంతయు సమయోచితముగ నున్నది. బౌద్ధ్య ప్రకృతీయందు సూర్యుని సామీప్యముచే పరివర్తనము ప్రారంభమైనటులనె, అంతర జీవనమునందును ఈశ్వర సాంగత్యముచే పరివర్తనము ప్రారంభింపవలెనని మనల మన ముద్బోధించుకొనుటకు సంక్రాంతి తరువాతి దినములు మిక్కిలి తగియున్నవి. మన ఆత్మ ప్రకాశకుడు, భాసుల కెల్ల భాసుడు అయిన పరమాత్ముని సువర్చనముకయ్యె బ్రహ్మాత్మ్యమున మనము ముఖ్యముగ ఆతుర పడవలెను.

రామమోహనుడు ఉపాసకమండలి ప్రతిష్ఠించిన తరువాత నవజీవనము ప్రారంభమయిన దనుటకు నిదర్శనములుగ నేవి కాన్పించుచున్నవో వానిని గూర్చి యిండుక తలపోయుదము. ఈ నవయుగమున, విగ్రహపూజ పడిచి తత్సంబంధమయిన మూఢవిశ్వాసముల నుండి విముక్తులయిన ఏకేశ్వరారాధకులు, కులభేదము త్యజించి దాని దుష్ఫలములయిన సమస్త సంకుచిత వర్తనలను విడనాడిన ప్రేమ సాధకులు, స్త్రీలయెడ ప్రబలిన హీనభావము విసర్జించి వారి హైన్యమునకు కారణములుగ నున్న అన్ని యాటంకములను తొలగించిన యుదారపురుషులు, అస్వాతంత్ర్య జీవన

ము యొక్క నికృష్టతను రోసి స్వాతంత్ర్య జీవనము నకు అడ్డుగనున్న నమస్త సాంఘిక రాజకీయ పరిస్థితులను పోనడమట కుమ్మకులైన దేశభక్తులు—వీరెల్లరు బ్రాహ్మణాపాసన నుండి బలము పొందినవారలె. జీవన మున్నతస్థితి నొందించుటకు సోపానములుగ వివిధదీక్షలు వెలసినవి. మహర్షి దేవేంద్రనాథుడు, బ్రహ్మనంద కేశవచంద్రుడు, పండిత శివరాధశాస్త్రి, ఆనందమోహనబోసు మున్నగు బ్రాహ్మణాధకులు ఏయే దీక్షలను స్వీకరించి పాలించి ధన్యులయ్యిరి స్మరింతుము గాక! దీక్షలేని జీవనము దారముతెగిన గాలి పటము. తిరిగి ధర్మదీక్షలు, ధర్మచరణములు ప్రారంభమయి, జ్ఞానులు, భక్తులు, వీరులు, ఉగ్రవిల్లుచున్నారు. మన దేశముయొక్క భవిష్యత్తును గూర్చి పరితపింపవనిలేదు. నమస్త కళ్యాణములును సమకూరును. సూర్యోదయమయిన తరువాత చీకటి యుండమనిననుండనేరదు. తన సంతానము తనకు దూరముగ పోయి దురపిల్లనప్పుడు ఈశ్వరుడె వారిని తిరిగి తిరిగి తన దగ్గరకు తీసికొనును. ఈశ్వరునకు అనుగ్రహము కలిగినది. నాటినుండి నేటిదనుక నవజీవన చిహ్నములు భారతజాతీయందు గనపట్టుచునేయున్నవి. విశ్వాసముతో, ధైర్యముతో ఈశ్వరుడు చూపు మార్గమున భారతీయులు నడతురు గాక! ఈశ్వరోపాసనను అలవరచుకొని జాత్యభివృద్ధికి వలసిన ఆత్మీయశక్తిని సంపాదింతురు గాక!

బ్రాహ్మణమాజోద్దేశము ఏయొక్క దీక్షయు కాదు; ఏయొక్క సదాచారమును కాదు; ఏయొక్క ధర్మానుష్ఠానమును కాదు. ఇప్పటికి అనుసరణములోనికి వచ్చిన దీక్షలె, సదాచారములె, ధర్మానుష్ఠానములె గాక జీవనముయొక్క చిరనూతన వికాసమునకు తోడ్పడు నిట్టివాని నెన్నియొ నిరంతరము పొడమచేయు ఈశ్వరోపాసన బ్రాహ్మణమాజోద్దేశము. బ్రాహ్మణమాజులు ఏ బాహ్యచరణములకో సర్వప్రాధాన్య మొసంగుచు ఆదర్శము సంకీర్ణపరచుచు తమలో తామె తగవులాడుచు బ్రాహ్మణమాజ మూలో దేశమును తమయొక్కయు తోడి జనుల యొక్కయు దృష్టినుండి తొలగిపోనియ్యకుండురు గాక! ఎవరి శక్తి ననుసరించి వారు దీక్షల పెట్టుకొని పాలించుచు ఈశ్వరోపాసనయందు బ్రాహ్మణులెల్ల రేకముగ కృషి

సలుపుటకు ప్రయత్నింతురు గాక! అంతియగాను, సర్వమతములకు సర్వకులములకు జెందిన యితరులెల్లరు ఈశ్వరోపాసనయందు తమతో చేరుటకు అనకాశము కలిగింతురు గాక! తమ దేశీయులకు అనువగు దేశీయ విధానముననె యుపాసనా ప్రణాళిని నడపుదురు గాక! బ్రాహ్మణాపాసనా వ్యాపనమునందు తమ శ్రద్ధను ముఖ్యముగ నిలుపుదురు గాక!

బ్రాహ్మణాపాసన.

—:(\$):—

యోగాభ్యాసము.

నూతనజీవనము నొసంగు నిట్టియోగము నెవరు తృణీకరింప గలరు? విహీకజీవనమును బూర్ణముగ వదలివేసి నూతన దివ్యజీవనము నెవరు గ్రహింపరు? మునుపటి కభ్యంజనాది సంస్కారము లొనరించి నుకీలత మొదలగు మైపూతలచే మెఱుగికుట మాత్రముచే దృష్టి జెందక మనలికూపమును బూర్ణముగ వదలి దివ్యకూపము నేల ధరింపరాదు? భగవదాచారాధన మెల్లప్పుడు దూరమందుండియే చేయనేల? మన మెన్నట నున్నను నానావిధంబులగు నిత్యకృత్యములలో వేనియందు సత్తులమై యున్నను భగవానుని ముఖముభి దర్శించుచు గాఢముగ యోగానుసంధానమున నాతనియందే ల జీవింపరాదు. అనేక ప్రాచీనార్య వేదాంతులవలె యోగాభ్యాసమునకై వచులలోనికి గాని గిరిగవ్వారములలోనికి గాని పోవనక్కరలేదు. ఆయనంతుని దర్శించుటకై యతులకు విధింపబడు నేకాంతతానిశ్శబ్దతల నాశ్రయించి సంసారమును, స్నేహితులను, సాంసారిక సాంఘికవిధులను వ్యజింప నక్కఱలేదు. మనలో ప్రతివ్యక్తియు దానున్న స్థానమును విడువక తనకీశ్వరునిచే నియమితం బగు పదవియందె నుస్థిరుండై వివిధంబులగు జీవిత వ్యాపారములందును భవసంక్షోభములందును సంఘముందును సంసారమందును స్వసంకల్ప మిశ్వరసంకల్పముతో సుతిగూర్చి యాపరమాత్మతో నవియుజ్యమగు నాత్మానుసంధాన మనుభవితము. వాస్తవమగు నపరోక్షయోగ మహంభావ మంతర్ధానమైనదని భావించుటయును గాదు; భావనాకల్పిత లావణ్యరాశి యగు దైవమందాత్మ లీలమయిరటులు భ్రమించుటయును గాదు. అని సత్యమందును, బరిశుద్ధతయందును జీవేశ్వరులకు గలుగు పాపనాశ సాధనము. ఇదియే వాస్తవయోగ మగునెడ బ్రాహ్మణవేదాంతులు మాత్రమే కాక మనముకూడ దాని నభ్యసించి సాధించి తీరవలయును. యోగి పూర్ణముగా బరవశుడై ఆత్మయందు బరమాత్మను, పరమాత్మయందాత్మను దర్శించుకపు డాతనియాత్మకు గల ఔన్నత్యపావనత్వమును, శాంతతానందంబులును వర్ణింప నెవరితరము?

కేశవచంద్రులను.

మహర్షి దేవేంద్రనాథ రాకూరు.

దీక్షావశ్యకత.

[శ్రీ రవీంద్రనాథ రాకూరిగారి ప్రసంగములొని భాగము.]

ఒకప్పు డాయన యశావన వయస్సున విలాసమునందును, ఐశ్వర్యమునందును లాలిత పాలితమగుచున్నపుడు హఠాత్తుగా ఆయన పితామహికి మరణము సంభవించుటచే ఆయన అంతరమునందు ఒక విధమైన గభీర వేదన కలిగెను. ఆవేదనా ఘాతముచేత నలువైపులనున్న ఆవరణము లన్నియు ఉన్మోచనము లాయెను. ఏసత్యము కొర కాయన హృదయ మత్యంత లాలాయితమాయెనో, ఆసత్యమును నే నెక్కడ పొందుదును, ఎట్లు పొందుదును—దీని నాలోచించుటలోనే ఆయన మిక్కిలి వ్యాకులచిత్తము కలవాడాయెను.

మానవుడు తనకు నలువైపుల నున్నటువంటి సమస్త అభ్యాసములందును, చిరకాలము పరంపరగా వచ్చుచున్నటు వంటి ఆచార వ్యవహారములందును, సుఖముగా జీవితము గడపుచున్నంతవరకును, అంతర్నిహితమైన సత్యము జాగరితము కానంతవరకును, ఈ వేదన కలుగనేరదు. నిశ్చింతగ మనము నిద్రించుచున్నపుడు చిన్న పంజరమునందున్నను యెట్టి కష్టము మనకుండదు, కాని మేల్కొంచినంతనే ఆపంజరమునం దింకొక్క నిమిషమైనను నిలువజాలము. మన కష్ట డాసంకీర్ణసలము చాలదు. మనము ధన మానములయందావేష్టితమై యున్నంతకాలము మన కెట్టి లోటును యుండదు. మనము సంసారమునందు సుఖముగా నున్నాము, మన కింక కావలసిన దేమి యని నిశ్చింత మనస్కులమైయుండుము. కేవలము ధనమానములే కాదు పురుషాను క్రమముగా వచ్చుచున్నటువంటి సమస్త విధివ్యవస్థలు, ఆచార వ్యవహారములయందు నివిష్టమై యుండి యున్నపుడును, యిదే మంచిది, ఇంక నూతనముగా ఆలోచించుటెందుకు, ప్రయత్నించుటెందుకులే యని, యనిపించును. కాని ఒకసారి యధార్థముగా సత్యముకొరకై పిపాస జన్మించినేని, సంసారమే మానవునికి చరమాశ్రయము కాదనియు, మట్టిలో జన్మించి మట్టిలోనే కలిసిపోవువారము కామనియు, జీవన మృత్యువులొకటే ఆత్మయే మహత్తైన వస్తువనియు, స్పష్టముగా తెలిసికొనగలుగుదుము. ఆయాత్మి ఉద్బోధితమైనంతనే చిరకాలము పరంపరగా వచ్చుచున్నటు

వంటి యీ అభ్యాసములు, ఆచార వ్యవహారములతో నుండిన లాభమేమి, యివి నావి కావని తలంచును. వీటిలో ఆరామమున్నది, సుఖమున్నది, యే ఆలోచన యు లేదు, చింతయాలేదు, వీటితోనే సంసార మతి స్వచ్ఛందముగా గడచి పోవుచున్నదని మాత్రము నే నెరుగుదును. కాని యివి నావి కావనియే తలంచును. సంసారమునందు పదిహేను పాళ్లు జనులు ధనమానములతో ఆవేష్టించబడి సంతృప్తముగా యున్నటులే చిరాగతమైన సమస్త ఆచార వ్యవహారములతోనే సుఖముగాయున్నారు. కాని ఒకసారి యేదోయొక ఆఘాతముచేత యీ ఆవరణములన్నియు భిన్నమాయెనేని యిది కారాగారమా యని యనిపించకపోదు.

ఈ ఆవరణములు ఆశ్రయము కానేకాదు. ఎట్టి ఆవరణముతోను ఆబద్ధులు కానటువంటి వారు కొందరీ సంసారమునం దప్పడప్పుడు జన్మించుచుండురు. ఆవరణముల నన్నిటిని భిన్నవిచ్ఛిన్నము చేయుటకై యే మహాత్ముల జీవితములందు ఔద్దఃకై దౌర్బల్యమువచ్చి తట్టుచుండును—సంసారమునం దభ్యస్త ఆరామమని లోకు లవలంబించి నిశ్చింత మనస్కులై యున్న దానిని వారలు కారాగారమని నిర్దేశించెదరు. నేను నేనిచ్చట చెప్పుచున్న వాని జీవితమునందును అట్టి ఘటన యే ఘటించెను. ఆయన యొక్క పరివారమునందు ధనాభావములేదు. చిరాగతములైన ఆచారములూ, అచ్చట ఆచరింపబడెడివి. కాని ఒక్క ముహూర్తమునందు మృత్యువుయొక్క ఆఘాతమువలన జాగరితుడైనంత మాత్రముననే యింక దీనిలో శాంతిలేదని తెలిసికొనగలిగెను. నాతండ్రిని తెలిసికొనవలెననెను. ఇతరులవలె తెలిసికొన కోరినచో ఆయనను తెలిసికొనలేననెను. సత్యమును ఆయన జీవితమునందు ప్రత్యక్షముగా తెలిసికొనకోరెను. ఇతరుల నోటిమాటలతోను, శాస్త్రవాక్యములతోను, ఆచార విచారములందును ఆయనను తెలిసికొనెడి ప్రయత్నమును పరిహరించెను. అదిగో ఆయనయొక్క యుద్బోధనము—అది ప్రత్యక్ష సత్యముయొక్క ఉద్బోధనము—ప్రధమ యశావనమునం దాయన స్వీకరించిన ఆదీక్ష ముక్తిదీక్ష. పక్షి శాబకముపై రెక్కలు మొలచినంతనే తల్లిదానికి యెగురుట నేర్చునట్లు ముక్తి కోరినటువంటి వారి కీ దీక్ష పరమావధి.

ఆ. చ.

The Dharma Sadhani Press,
COCANADA.

All Kinds of Job work
in
English & Telugu
Promptly and Neatly
executed.

CHEAPEST HOUSE
For School Books and Stationery etc.,
READY FOR SALE.

S. S. L. C. Public Examination 1921.

- (1) Selections in English Prose & Poetry FOR DETAILED STUDY Complete Book Price Rs. 0-10-0.
- (2) S, S. L. C. Telugu Text Book For A. and C. Group. For Detailed Study Price Rs. 1-0-0.

S. S. L. C. Public Examination 1922.

English Non-detailed Text Books. Announced in advance to be used for V Form, in the Year 1920-21.

- (1) Parables from Nature by Margaret Gatty. 0-12-0.
- (2) Settlers in Canada by Captain Marryat. 0-11-0.

T. P. VENKAYYA,
Book-Seller etc.,
COCANADA.

కేసరి-రత్న త్రయము.
లోద్ర.

గర్భాశయ రోగనివారణి.

స్త్రీలకు గలుగు ఋతుశాల, బహిష్ట కాకుండుట, ఆకాల బహిష్టి, మైల జాస్తి గాను, తక్కువగానుపోవుట, కుసుమరోగము, సంతానహీనత, రక్తహీనత, మలబద్ధకము, సూతికావాతము, కీళ్ళ నొప్పులు, అరికాళ్ళు, అరచేతులు మంట మొదలగు స్త్రీమగ్న వ్యాధులను కుదుర్చును. 24. ఔ. రు. 5. 12 అవున్నుల బుడ్డి రు 3-0-0. 6 అవున్నుల బుడ్డి రు 1-10-0.

అమృత.

రక్తశుద్ధి ద్రావకము.

ఇది రక్తహీనత, మలబద్ధకము, అజీర్ణము, కీళ్ళనొప్పులు, సోమరితనము, మేహవ్రణములు, సుఖసంకటములు, నిస్సత్తువ, కడుపుబ్బు మంట మొదలగు వ్యాధులను నివారించి శరీరమునకు కాంతి ముఖమునకు తేజస్సును యిచ్చును. 24. అవున్నులు రు. 0. 12 అవున్నులు బుడ్డి రు 3-0-0. 6 అవున్నుల బుడ్డి రు 1-10-0.

అర్క.

సర్వజ్వర నివారణి.

వాత, పిత్త, కఫ, విషము, సన్ని పాతకొండ, మన్యసమస్త జ్వరములు జ్వరబిళ్ళ విషపశిశ మహాశ్చర్మముగ కుదుర్చును. 6 అ రు 2-8-0; 3 అ రు 1-8-0; 1 అ 0-8-0.

కేసరికుటీరం, ఆయుర్వేద ఔషధశాల,
ఎగ్మోక్, మదరాసు.

P. SUBBA ROY.

Ayurvedic Pharmacy,
Sri Venkatesa Perumal koil Sannithy,
TANJORE.

పి. సుబ్బారాయి.

ఆయుర్వేద ఔషధశాల,

శ్రీవెంకటేశ పెరుమాళ్ళు సన్నిధి, తంజావూరు.

17. మేహరణమునకుమందు:- దీనిని తెల్లగుడ్డులో చరిమి రణములమీద వేసినయెడల యెటువంటి రణములను ఆర్చును. దీనివెల సీసా 1 కి అణాలు 8, 1 మొదలు 3 సీసాలవరకు వి. పి. శెలవు అణాలు 7 ప్రత్యేకము.

18. కంఠ శుద్ధిమాత్రలు:- ఈమాత్రలను మాయొక్క డైరక్ట్ డ్రాగ్గరం వుపయోగించినయెడల గొంతుకట్టు, గొంతు కమ్మకొని యుండునది పోగొట్టును బహు ఆనందము గా పొందుటకు తగుమయిన ధ్వనినిచ్చును. సంగీత విద్వాంసులకున్ను, ప్రసంగము చేయువారలకున్ను, బడి ఉపాధ్యాయులకున్ను యిది వక అద్భుతమయిన ఔషధము. యెంత పాడినను, ప్రసంగముచేసినను, ధ్వనిమార్చక యుండును. సీసా 1 కి అ 8, 1 మొదలు 6 సీసాలవరకు పంపుటకు వి. పి. శెలవు అణాలు 7 ప్రత్యేకము.

19. సుగంధస్నానపాడి:- ఈవాసనపాడిని ప్రతిదినము దేహమునకు చరిమి స్నానము చేసినయెడల దేహమునకు సుగంధ పరిమ

ళమును యిచ్చుటయే గాక దురదవల్ల గోకడం, మూగగజ్జి, దేహము కంఠకొట్టుట, చేతులు, కాళ్ళు, మంటలు, మేహపుష్టుమువల్ల కరపాణి, తలనొప్పి, మేహతీట, యింకను అనేకవిధములయిన వ్యాధులను పోగొట్టి శరీరమును బంగారులాగున చేయును. మంచి వాసననున్ను, లక్ష్మీకరమున్ను, ఆరోగ్యమును కలుగును. చేతిబిడ్డలకు కూడా వుపయోగించవచ్చును. వెల డబ్బి 1 కి అణాలు 8, వి. పి. శెలవు అణాలు 7 ప్రత్యేకము.

బొల్లికి ఘంతు.

పైన పూయవలసినది. ఒకవారము వాడిన తప్పక గుణమిచ్చును. మంటయుండదు, మెల్లగా పనిచేయును, అన్నితత్వములకు సరిపడును. ఒక సీసా ఖరీదు రు 2-0-0. 1 మొదలు 3 సీసాలవరకు వి. పి. చార్జి 7 అణాలు అధికము. మావద్ద దొర్లవేద ఔషధములయొక్క కేటలాగు కోరువారికి పంపబడును.

వెల స్వల్పము!

సీసా ౧-కి ౦=8=౦ అణాలు మాత్రమే!!
పంచభాషను చూచికొనిన మోసము కలుగదు.

గుణమధికము!!!

అమృతాంజనము.

అన్ని నోప్పలకు పరమాషధము.

తలనోప్పల మాన్యును, వాయువుపోట్ల బావును, పార్శ్వపునోప్పల బారదోలును, పోట్లను వోగొట్టును. ఇవి యి
వి యననేల సకలవిధమైన నోప్పలకు సంజీవినివంటిది. వనమూలికలచే హిందూదేశమందు తయారు చేయబడు మంచి
మందు. దీనిని విదేశములలోని అనేకులు వాడుచున్నారు. గొప్పగొప్ప వారిచే వేలకువేలు యోగ్యతాపత్రములు పొంది
యున్నది. అన్ని దుకాణములలోను చిక్కగలదు. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు.

తామరలైలము.

తామర, తీట, ఏనుగగజ్జి, దురద, ఉంగరములవంటి చుట్లు, రసికారుట, వెంట్రుక లూడిపోవుట మొదలగు చ
ర్మరోగములను నాశనము చేయగలదు. రాజారాణి బొమ్మను చూచికొనుట మంచిది. వెల ౦-౬-౦ లు మాత్రమే.

మోహినీలైలము.

శ్రీ పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది. ౫ తులములు నూనెగల సీసా ౧కి రూ ౦-౧౨-౦.

దంతచూరము.

పంటినోప్పలకు దివ్యోషధము; నువాసన గలిగియుండును. సర్వసామాన్యముగ వాడుటకు తెలియున్నది.
డబ్బి ౧కి వెల ౦-౨-౦; ౨కి రూ ౧-౨-౦ లు.

అమృతాంజనము డిపో,

౧౦౯, ఫేరిరోడ్డు, ఫోర్ట్, బొంబాయి, ౬, తంబుకెట్టివీధి, మద్రాసు.

శ్రీమాన్ వైద్యరత్న పండిత
డి. గోపాలాచార్యుగారు స్థాపించిన

ఆయుర్వేదాశ్రమము.

55, ఆచారప్పవీధి, జార్జిటవున్, మదరాసు.

ఇంధు, మామూలురీతిగా మందులు విక్రియింపబడును.

వైగు, కలరా, ఇన్ఫ్ల్యుయెన్జా మున్నగు వ్యాధులకు
ను. తదితర వ్యాధులకును మందులు దొరకును.

వ్యాధివివరములను వ్రాసిన, మందులు నిర్ణ
యించి పంపబడును.

కోరువారికి క్యాటలాగు ఉచితము.

కె. మాధవమూర్తి (ఆయుర్వేదాచార్యు)

తంతు విలాసము డి. దేశికాచార్యులు,

పండిట్, మదరాసు, జాయింట్ ప్రొప్రియెటర్లు.

ధర్మ సాధని.

ప్రకటన పద్ధతి.

	1 సం॥	½ సం॥	¼ సం॥
1 కాలము.	రు. 60	రు. 40	రు. 24
½ "	" 40	" 24	" 16
¼ "	" 24	" 16	" 12

ప్రకటన ద్రవ్యము ముందుగానే చెల్లింపవలెను.

Reg. No. M. 1094.

The Dharma Sadhani, Cocanada.

(Printed and Published by K. Hanumanta Rao,
at the Dharma Sadhani Press, Cocanada.)

To M. R. Ry.

61 Jayanti Gaganna garu B. A , I
Head Master, V. H

